

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 224.210 van 2 juli 2013
in de zaak A. 207.522/X-15.313.**

In zake : de nv PELCKMANS TURNHOUT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Floris Sebreghs
 kantoor houdend te 2018 ANTWERPEN
 Mechelsesteenweg 27
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN
2. de nv JUAL
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Peter Flamey en Joost Bosquet
 kantoor houdend te 2018 ANTWERPEN
 Jan Van Rijswijcklaan 16
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 28 december 2012, strekt tot de cassatie van het arrest nr. A/2012/0521 van 5 december 2012 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen (hierna: RvVb) in de zaak 1112/0594/A/4/0535.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking van 16 januari 2013.

De eerste verwerende partij heeft een administratief dossier ingediend.

De tweede verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De verzoekende partij heeft een toelichtende memorie ingediend.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 juni 2013.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christophe Smeyers, die loco advocaat Floris Sebreghts verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Sophie Aerts, die loco advocaten Peter Flamey en Joost Bosquet verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste Auditeur Ann Eylenbosch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Het bestreden arrest verklaart het beroep van de tweede verwerende partij tot vernietiging van het besluit van 9 februari 2012 van de

eerste verwerende partij gegrond, vernietigt dit besluit, beveelt aan de eerste verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen binnen een termijn van drie maanden en beslist dat de kosten van het beroep ten laste komen van de eerste verwerende partij en de kosten van tussenkomst ten laste van de tweede verwerende partij.

4. Met het voor de RvVb bestreden besluit van 9 februari 2012 willigt de eerste verwerende partij het administratief beroep van de verzoekende partij tegen het weigeringsbesluit van het college van burgemeester en schepenen van de stad Turnhout van 22 december 2008 in en verleent zij aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning voor het slopen van bestaande gebouwen en het oprichten van een vijver- en tuincentrum met bijhorende infrastructuurwerken.

IV. Onderzoek van de cassatiemiddelen

Uiteenzetting van het enig middel

5. De verzoekende partij voert de schending aan van “artikel 12.1 van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening regionaal stedelijk gebied Turnhout’ - kleinhandelszone N140 zoals vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering van 4 juni 2004 [hierna: GRUP] en uit de rechtens vereiste grondslag”.

De verzoekende partij betoogt dat het bestreden arrest “de aangehaalde bepalingen en beginselen” schendt aangezien de RvVb “de beslissing van de [d]eputatie [...] van 9 februari 2012 vernietigt omdat in de aanvraag, die (uitsluitend) betrekking op het perceel van verzoekende partij en dus niet op ‘het gebied’, wordt voorzien in een rechtstreekse ontsluiting” terwijl “in artikel 12.1 § 2 wordt gestipuleerd dat ‘het gebied’ - hiermee wordt bedoeld het ganse plangebied als dusdanig, dan wel dat deel ervan langsheen de Oostzijde van de N140 waarin ook het perceel van verzoekende partij gelegen is - niet kan worden ontsloten via de ring (R13) en dat er geen kavels mogen worden gevormd met een rechtstreekse toegang naar de Kempenlaan”. De interpretatie van de

RvVb van dit artikel 12.1 van het GRUP is “in alle redelijkheid foutief en dus onwettig” omdat “1. [...] ‘het gebied’ als dusdanig in zijn geheel (via gemeenschappelijke ontsluiting van meerdere percelen) niet mag ontsloten worden via de ring (R12-deel Parklaan). 2. [...] voor wat betreft het deel van het gebied dat paalt aan de Ring, deel Kempenlaan (en dus voorbij het kruispunt), geen kavels mogen worden gevormd met rechtstreekse toegang tot die Kempenlaan. 3. [...] voor wat betreft het deel van het plangebied dat niet paalt aan de Ring - deel Kempenlaan - (en dus paalt aan de ring, deel Parklaan), wel kavels mogen worden gevormd die uitgeven op de ring, zolang het volledige gebied maar niet wordt ontsloten via de ring [...]” en omdat “de verwijzing in de voorschriften naar ‘het gebied’ betrekking heeft op de volledige te ontwikkelen site en geen betrekking heeft op bestaande individuele kavels of percelen” en omdat “de plannende overheid [...] een duidelijk onderscheid [maakte] tussen de ontsluiting van het gebied dewelke niet langs de ring mag gebeuren enerzijds, en de ontsluiting langs de Ring, deel Kempenlaan, die niet rechtstreeks mag gebeuren via de ‘kavels’ anderzijds” zodat “a contrario [...] langs de Ring (R13), deel Parklaan, wel individuele bestaande of nog te vormen kavels [mogen] ontsluiten”.

Beoordeling

6. De RvVb oordeelt samengevat wat volgt:

- het door de verzoekende partij “aangevraagde is gelegen in deelplan 12” van het GRUP
- overeenkomstig het aangehaalde artikel 12.1 § 2 van het GRUP dient minimaal het inrichtingsprincipe dat “het gebied [...] niet [kan] ontsloten worden via de ring (R13) en er [...] ook geen kavels [mogen] worden gevormd met een rechtstreekse toegang naar de Kempenlaan” gerespecteerd te worden;
- “de passus ‘en er mogen ook geen kavels worden gevormd met een rechtstreekse toegang naar de Kempenlaan’ [...] [betreft] een aanvulling [...] na het advies van de Vlacoro” en was “bedoeld [...] en [heeft] betrekking [...] op een beperkt aantal percelen gelegen aan de Kempenlaan die door het nieuwe plan zouden worden omgevormd van ‘woonzone’ naar ‘kleinhandelszone’”;

- “de conclusie van het voorgaande is dat bij het inrichten van het ‘gebied’ van deelplan 12 er niet kan ontsloten worden via de R13, hetgeen betekent dat er geen rechtstreekse ontsluitingsweg kan voorzien worden via de R13” en “[v]oor de percelen gelegen aan de Kempenlaan [...] bovendien [geldt] dat er geen kavels kunnen worden gevormd met een rechtstreekse toegang tot de Kempenlaan”;
- “in de bestreden beslissing wordt aangaande de overeenstemming van het gevraagde met artikel 12.1 [...] slechts overwogen dat ‘de [...] beroeper (stelt), dat het in casu niet gaat om een ‘gebied’ zoals bepaald in de voorschriften van het GRUP, maar om één perceel en dat er in casu geen ‘kavels worden gevormd’, aangezien het perceel al bestaat”
- “uit de gegevens van het dossier blijkt dat het aangevraagde betrekking heeft op het slopen van bestaande gebouwen en de nieuwbouw van een vijver- en tuincentrum met ondergrondse garage en bijhorende infrastructuurwerken op percelen die gelegen zijn aan en rechtstreeks ontsloten worden via de R13” en “niet gelegen [zijn] aan de Kempenlaan”;
- “het kan derhalve niet ontkend worden dat het aangevraagde een gedeeltelijke inrichting betreft van het gebied van deelplan 12” en “het wordt bovendien niet betwist dat de inrichting zoals voorzien in het aangevraagde een rechtstreekse ontsluiting neemt via de R13”
- uit wat voorafgaat “volgt dat de verwerende partij in de bestreden beslissing ten onrechte tot de conclusie komt dat het aangevraagde in overeenstemming is met artikel 12.1 § 2 van de stedenbouwkundige voorschriften” van het GRUP.

7. De RvVb oordeelt op onaantastbare wijze over de feitelijke gegevens die ten grondslag liggen aan de voor hem bestreden beslissing van de eerste verwerende partij over de aanvraag van de verzoekende partij. In de mate dat de kritiek van de verzoekende partij op deze beoordeling door de RvVb de Raad van State in de beoordeling van de zaak zelf doet treden, komt dit de Raad van State als administratieve cassatierechter uit kracht van artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet toe. Het middel, dat ervan uitgaat dat “de aanvraag [...] [uitsluitend] betrekking [heeft] op het perceel van verzoekende partij en dus niet op ‘het gebied’”, terwijl de RvVb aanneemt “dat

het aangevraagde een gedeeltelijke inrichting betreft van het gebied van deelplan 12”, is niet ontvankelijk.

8. Het cassatieberoep wordt verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het cassatieberoep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twee juli 2013, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust